

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב דהף של אבא

מסרים מהדהף היום / גליון מס' 69 / פרשת נצו"י תשפ"ג

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילת' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ה.

"רשע, יורד עמו לחייו".

הגמרא השבוע פוסקת כי המכנה את חברו בכינוי 'רשע', חברו יורד עמו לחייו, ופירש רש"י כי מותר לו לשנאתו, לפתוח חנות מולו ולגרום לו להפסד פרנסה, רש"י במקום אחר מפרש שהמכנה חברו רשע, הרי זה כאילו הכה את חברו וכאילו בא להורגו!

בגלל מילה אחת? אכן! מילה אחת היא עולם מלא, את חייו של האחר אפשר להרוס או להציל במילה אחת.

בתחילת המאה העשרים, היגר זונדל, רואה חשבון במקצועו, מפולין לבלטימור שבארה"ב. הוא ניסה להציע עצמו כפועל אצל מעסיק יהודי, והציע לברר אודותיו אצל שכנא, מכרו מנעוריו. "אה, הבטלן ההוא?", הגיב שכנא בזלזול, וזלזול התפשט בכל רחבי בולטימור. זונדל המסכן לא מצא עבודה בכל העיר, והוא נאלץ לעבוד מחוץ לעיר, מחמת עניו הלך ברגל בחורף הקשה, וכך לקה בדלקת ריאות ונפטר. רק אז נודע לשכנא המזועזע, מוציא הדיבה, את אשר גרם בדיבורו. ככפרה התחייב לפרנס את המשפחה כל ימיו "ולמרות זאת" היה המגיד האמריקאי ר' פסח קראהן מסיים את הסיפור "את האיש הוא לא השיב לתחיה".

איך זה קשור אלינו?

שני שומרים הוצבו לנו על הלשון, השניים והשפתיים, לאמור: אסור לשחרר מלה ללא מחשבה, חיים ומוות ביד הלשון.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ד.

"איהו דאבעית אנפשיה"

'תקע' אדם באזון חברו בפתאומיות, החבר נבהל וכתוצאה מכך איבד את שמיעתו, גמרתנו קובעת שהתוקע פטור; הגיזוק הוא שהזיק את עצמו, שכן לא היה עליו להיבהל.

כלומר, האדם שולט על רגשותיו, תחושותיו ותכונותיו, ומשכך לא יוכל לטעון: התפרצתי, איבדתי שליטה, וכדומה. כאדם ביכולתך לשלוט במעשיך וברגשותיך, ואף נדרש ממך לעצור בעדם כשצריך.

זלדה התגרנית סידרה על דוכנה בשוק את פירות גינתה בצורה נאה ומושכת, משסיימה הרימה עיניה בתחושת סיפוק, ולתדהמתה הבחינה כי באשע - מתחרתה הציבה דוכן מולה, עליו סידרה הררי פירות מושכי עין. מהר מאוד עלו הטונים: זו אומרת: "גנבת", וחברתה מחזירה לה: "רמאית", זו טוענת: "פירותיך תפלים", וזו כועסת: "ושלך?". תוך כדי וויכוח מבחינה זלדה בקונה נכבד הניגש לדוכנה, הצדיק רבי ישראל סלנטר: "כן רבי" - מיהרה זלדה להציע את מרכולתה, תוך שהיא מסבירה באדיבות ובסבלנות על סחורתה....

"למדתי מכך עד כמה שולט האדם ברגשותיו", אמר רבי ישראל "הנה כי כן, ברגע שחפצה האשה, לא נותר זכר לסערה האדירה שבה היתה נתונה רגעים קודם לכן".

איך זה קשור אלינו?

זה קשור לכל אחד ואחד מאיתנו, אין יוצא מהכלל, לכולנו יש בחירה; האם לתת דרור לכעסים, ליצרים, או לשלוט בהם ביד חזקה.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ"ב.

"אוזן ששמעה על הר סיני כי לי בני ישראל עבדים"

שנה שישית הייתה זו לדוסא, העבד העברי. בקרוב יצא לחפשי, אך הוא לא שמח... חנניה אדונו סיפק לו את כל מחסורו, גם לאשה-שפחה דאג לו, אם ישתחרר ישאיר הכל מאחור... ומשכך פונה הוא לחנניה ומודיע לו כי אינו מעוניין בחופש. חנניה מביא את דוסא לבית הדין, שם רוצעים את אזנו במרצע, והוא נותר עבד, עד היובל.

רציעה זו למה? עונה הגמרא השבוע: אוזן ששמעה את צו האלוקים: "כי לי בני ישראל עבדים", ובחרה להיות עבד לבשר ודם, ראויה להירצע!

כסף, תענוגים וחברה, הם אדונים לגויים. ליהודים יש אדון אחד, אדון האדונים, אין עוד.

בשכנותו של רבה הנודע של פנמה, חכם ציון לוי, התגורר עשיר מופלג, שכגודל עשירותו, קמצנותו: "היום אני צריך את הכסף" הסביר לרב שביקש עזרתו, "אך לפני מותי, אל תהסס לפנות אליי, אתן לך הון!" - הבטיח. תכל'ס, בשכבו על ערש דוי, הזכיר לו הרב את הבטחתו, החולה הוציא מארנקו מאתיים דולר... "האמן לי רבי", נאנח העשיר כשהבחין בתדהמתו של הרב, "ימיי ספורים, ויודע אני שלא אקח עמי מאומה, אך מה אעשה והכסף שולט עלי...".

איך זה קשור אלינו?

"עבד ה' הוא לבד חפשי", שום כח, כסף או חברה, לא ימנעו אותנו ממילוי רצוננו - לעבוד את בוראנו!